ورود تازه واردی با نام خواهر یا برادر

اشتراک در شبکه‌های اجتماعی:
آدرس صفحه: https://mav

[1]

گروه: روان‌شناسي كودك, روان شناسی رشد

ورود تازه واردی با نام خواهر یا برادر

نویسنده: امیرعلی منصوری

سازگاری بچه ها با به دنیا آمدن یک خواهر یا برادر و کنار آمدن آنها با یکدیگر, متداول ترین نگرانی والدین می باشد. تقریباً 80 درصد کودکان حداقل یک خواهر یا برادر دارند. ورود خواهر یا برادر جدید, استرس مهمی را برای کودک به بار می آورد و باعث بروز برخی واکنش ها در کودک می گردد. کودکان سعی در کنار آمدن با این واقعه استرس زا می گردند. کودک اول با ورود خواهر یا برادرجدید وارد دوران سخت و پیچیده سازگاری می گردد. رابطه کودکان با خواهر یا برادر تازه وارد خود یک رابطه ضد و نقیضی است چرا که اکثر کودکان به تولد خواهر یا برادر جدید خود واکنش های مثبت و منفی نشان می دهند.

این واکنش ها معمولاً در فرزند اول بیشتر مشاهده می شود زیرا فرزندان اول حداقل برای مدتی موقعیت بی همتا و حسادت برانگیزی دارد. معمولا والدین از تولد فرزند اول خوشحالند و وقت و توجه زیادی را صرف این بچه می کنند. معمولاً فرزند اول مورد توجه فوری و تقسیم نشد والدین خود قرار دارد. در نتیجه, این کودکان , تا زمانی که فرزند دوم پدیدار شود, مأمنی شاد

و امن را در اختیار دارند. ناگهان, فرزند اول دیگر کانون توجه والدین نیست, دیگر مورد محبت و مراقبت فوری والدین خود قرار نمی گیرد, و به عبارتی از آن موقعیت بی همتا عزل می گردد. محبتی که فرزند اول هنگام سلطه خود در اختیار داشت, اکنون باید تقسیم شود. فرزند اول اغلب باید منتظر بماند تا نیازهای این تازه وارد برآورده شود. فرزند اول دائماً تذکر می گیرد که ساکت باشد تا این فرزند تازه وارد آشفته نگردد. هیچ کس نمی تواند توقع داشته باشد که فرزند اول بدون دعوا کردن, این جابجایی شدید را تحمل کند. فرزند اول سعی خواهد کرد موضع قدرت و امتیاز سابق خود را به هر قیمتی به چنگ آورد. کودک برای به دست آوردن موقعیت سابق خود دست به واکنش ایی از قبیل عصبانیت, پرخاشگری, لجاجت, چسبیدن به والدین, ناراحتی از جدایی و سایر رفتار های اضطرابی, تشدید مشکلات مربوط به توالت رفتن یا پناه بردن به شیشه شیر و پستانک و سایر رفتار های نشانگر واپس روی (پس رفت به کارهای ابتدایی).

امکان دارد فرزندان اول برای مدتی سرکش, بدرفتار و ویرانگر شوند و از خوردن و خوابیدن خودداری کنند و با عصبانیت واکنش نشان دهند, اما والدین احتمالاً مقابله به مثل خواهند کرد وسلاحشان بسیار قوی تر خواهد بود. کودک احتمالاً این تنبیه را دلیلی برای سقوط خود دانسته و شاید از فرزند دوم که علت این مشکل است, متنفر شوند. مبارزه فرزند اول برای بازیافتن برتری خود در خانواده از همان ابتدا محکوم به شکست است. صرف نظر از اینکه فرزند اول چقدر تلاش کند, اوضاع هرگز به وضع سابق بر نخواهد گشت.

چه زمانی ورود این تازه وارد بیشترین لطمه را به فرزند اول وارد می کند؟

آلفرد آدلر معتقد است که فرزندان اول معمولاً ضربـ تغییر جایگاه خود را در خانواده احساس می کنند, اما آنهایی که بیش از حد نازپرورده بار آمده اند بیشتر لطمه را می بینند.در ضمن, میزان این لطمه به سن فرزند اول خصوصاً زمانی که رقیب تازه وارد ظاهر می شود نیز بستگی دارد. به طور کلی, هرچه فرزند اول هنگامی که فرزند دوم وارد می شود بزرگتر باشد, عزل کمتری را احساس خواهد کرد و کمتر واکنش های تکانشی از خود نشان می دهد. شواهدی داریم که نشان می دهند کودکان کوچکتر (به ویژه کودکان زیر 18 ماه) سخت تر از بچه های بزرگتر, با تولد فرزند جدید سازگار می شوند زیرا کودکان کوچکتر هنوز نیازمند مراقبت و حمایت مادر می باشند.

چه عواملی در سازگاری کودک به ورود تازه وارد کمک می کند؟

عواملی که در سازگاری کودک به تولد خواهر یا برادر تازه واردش کمک می کنند عبارت اند از؛ خلق و خوی کودک, مشکلات مدیریتی او پیش از تولد فرزند جدید, سن کودک هنگام تولد خواهر یا برادرجدید, وضعیت روانی مادر, کیفیت رابطه زن و شوهر و شیوه مادر برای درگیر کردن کودک با فرزند تازه وارد(نو رسیده).

چه مقدار زمان لازم است تا فرزند اول با کودک تازه وارد رابطه برقرار کند؟

تعجب نخواهد داشت که تقریباً تمام بچه های خردسال به تولد فرزند جدید در خانواده واکنش منفی نشان می دهد. واکنش های منفی فرزند اول نسبت به کودک تازه وارد, اکثراً ظرف 4 ماه کاهش می یابد و ظرف یک سال بر طرف می شود.

چگونه فرزند خود را برای ورود کودک تازه وارد آماده کنیم؟

بهتر است در مورد سازگار شدن کودک با تولد خواهر یا برادر تازه واردش, نگاه پیشگیرانه داشته باشیم چون کیفیت رابطه خواهر و برادر تا حدودی ثبات دارد و کودکانی که در همان ماه های اول با این اتفاق سازگار می شوند, بعداً با خواهر و برادر خود کمتر اختلاف خواهند داشت. پدر و مادر ها با یک رشته تمهیدات قبل از تولد فرزند جدید می تواند فرزند بزرگتر را آماده تولد خواهر یا برادرش کنند تا با این اتفاق بهتر سازگار شوند.

پدر و مادر ها باید فرزند اول(بزرگ تر) خود را برای ورود این تازه وارد آماده کنند. البته این که آماده کردن کودک را از چه زمانی شروع کنیم, به خود او بستگی دارد. خردسالان 12(تا 18 ماهه ای) که درک چندانی از زمان ندارند فقط چند روز یا چند هفته مانده به ورود این تازه وارد توجه می کنند. پیش دبستانی ها (2 تا 5 ساله) نیز اگر چه هنوز در زمان حال زندگی می کنند ولی بسیار کنجکاو هستند و در مورد تغییرات ظاهری مادر دقت به خرج داده و در مورد آن سئوال می کنند. این واقعه, سئوالاتی مثل « بچه ها چه جوری به دنیا می آین », « برادر یا خواهر من چه جوری رفته تو شکمت , آیا اون رو خورده ای» را برای کودک به همراه دارد. این سئوالات فرصتی را برای والدین ایجاد می کند تا کودک را برای پذیرش خواهر یا برادر تازه وارد خود آماده کنند. والدین باید به فرزند خردسال خود اطلاعات ساده, محسوس و در عین حال واقعی بدهند حتی اگر کودک در مورد آن سئوال نکرده باشد.

ورود این کودک تازه وارد برای فرزند ما استرس بزرگی است, پدر و مادر ها باید سعی کنند که سایر استرس کودک خود را به حداقل برسانند تا کودک در کنار آمدن با این واقعه استرس زا کم نیاورد. به پدران و مادران توصیه می شود تا قبل از تولد فرزند جدید و بعد از آن, کاری کنند تا زندگی کودک خود, نظم و ثبات پیدا کند. آنها باید تغییراتی چون جدایی اتاق خواب, جدایی تخت خواب یا رفتن به مهد کودک را قبل از تولد این تازه وارد به خانه اعمال کنند تا کودک قبل از ورود این تازه وارد به روال جدید زندگی عادت کند و این تغییرات را به دلیل به دنیا آمدن نوزاد جدید قرار ندهد و احساس نکند که به علت ورود نوزاد جدید از آغوش والدین ترد شده است.

وقتی نوزاد را به خانه می آوریم, چگونه با فرزند بزرگتر خود برخورد کنیم؟

وقتی نوزاد را به خانه می آورند, رسیدگی زیاد پدر, پدر بزرگ و مادر بزرگ و اطرافیان به فرزند بزرگ تر, سازگاری او را آسان تر می کند. توجه پدر, تاثیر مستقیم و غیر مستقیمی بر سازگاری فرزند بزرگتر می گذارد. افزایش توجه پدر باعث می

شود کودک برای مراقبت ها و رسیدگی های مادر جانشینی پیدا کند و در عین حال, مسئولیت های مادر نیز کاهش می یابد.

پدر و مادر باید طوری برنامه ریزی کنند که زمانی را فقط به فرزند بزرگ تر اختصاص دهند حتی اگر این توجه محض به فرزند بزرگتر 10 تا 15 دقیقه در روز باشد هم می‌تواند راه را برای سازگاری کودک هموار سازد.

توصیه پایانی؛ هرگز فرزند بزرگ‌تر خود را فراموش نکرده و او را از قلم نیندازیم.

منابع:

سنجش و درمان مشکلات دوران کودکی؛ کارولین اس.شرودر, بتی ان. گوردون؛ ترجمه مهرداد فیروزبخت؛ انتشارات دانژه؛1385

نظریه های شخصیت؛ دوان پی شولتز, سیدنی الن شولتز؛ ترجمه یحیی سید محمدی؛ انتشارات ویرایش

برچسب‌ها:
فرزند دوم، تازه وارد [2]

نشانی منبع:https://mava.iki.ac.ir/node/765

پیوندها
[1] https://mava.iki.ac.ir/files/images/articles/4.jpg
[2] https://mava.iki.ac.ir/tag/%D9%81%D8%B1%D8%B2%D9%86%D8%AF-%D8%AF%D9%88%D9%85%D8%8C-%D8%AA%D8%A7%D8%B2%D9%87-%D9%88%D8%A7%D8%B1%D8%AF

این صفحه از سایت مرکز مشاوره مأوا تهیه و چاپ شده است.